

Resolució 877/2021, de 30 de setembre**Número d'expedient de la Reclamació:** 760/2021**Administració reclamada:** Ajuntament de Tarragona**Informació reclamada:** Ingressos de l'Ajuntament de Tarragona en impostos de la indústria química.**Sentit de la Resolució:** Estimació parcial.

Resum: Doncs bé, si la informació fiscal sol·licitada és genèrica i no inclou dades que identifiquen les empreses que paguen els impostos municipals, sinó només la suma del recaptat per cada impost, pròpiament no hi ha empreses afectades, i per tant és innecessari el tràmit de consulta requerit per l'article 31 LTAIPBG. L'article 25.1 LTAIPBG estableix que "si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades". Aquest criteri legal és perfectament aplicable, per analogia, a les causes d'inadmissibilitat, que també operen amb conseqüència similars a les dels límits legals, és a dir, poden impedir l'accés a informació pública. Doncs bé, si la concurrència de la causa d'inadmissibilitat de la tasca complexa d'elaboració invocada per l'Ajuntament s'acredita únicament en relació amb el llarg període d'informació sol·licitada mancada d'informatització, i deixa d'operar en els exercicis fiscals en els que la informació sol·licitada ha estat computeritzada per l'Ajuntament de Tarragona, la seva aplicació, d'acord amb un principi elemental de proporcionalitat, ha d'atendre al mateix criteri d'accés parcial que l'article 25 LTAIPBG propugna per a la informació afectada per límits legals, de manera que resulta justificada la inadmissió municipal de la sol·licitud únicament en relació amb aquells anys que requereixen efectivament una tasca complexa per elaborar la informació sol·licitada, i és exigible l'admissió i tramitació de la sol·licitud en relació amb els darrers exercicis en els que la informatització dels tributs fa que la tasca requerida per facilitar la informació sol·licitada deixa de ser complexa.

Paraules clau: Ajuntaments. Periodistes. Informació tributària. Indústries químiques. Ingressos. Reclamació contra inadmissió. Causes d'inadmissibilitat. Tasca complexa. Accés parcial.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 7 de setembre de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 760/2021, presentada per un periodista contra l'Ajuntament de Tarragona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

2. El 23 de juny de 2021 la persona reclamant presenta la sol·licitud següent a l'Ajuntament de Tarragona: "Fa unes setmanes vaig fer una petició d'informació pública arran de la llei de Transparència sobre totes les aportacions econòmiques fetes per les indústries químiques a l'Ajuntament de Tarragona des de l'any 1975. El consistori m'ha respost que concreti més la petició. Entenc que la petició és molt concreta perquè, tal com m'informa l'Ajuntament, la dificultat es troba a trobar la documentació perquè molta podria haver desaparegut. Un cop he consultat amb l'arxiu, els responsables del mateix m'indiquen que el fet que la petició es remunti al 1975 no és problema, perquè la documentació no s'ha destruït, sinó que la dificultat es troba a saber com va registrar l'Ajuntament aquestes aportacions de diners. És a dir: l'Ajuntament ha d'identificar en quins apartats va registrar les aportacions, un fet que aquest ciutadà que fa aquesta petició no pot precisar molt més perquè no coneix el funcionament intern de l'administració. Per tant, com una mera intuïció, demano: - Convenis entre l'Ajuntament de Tarragona i les indústries dels polígons químics del territori (Repsol, BASF, IQA, Dow...) des del 1975 en endavant. - Patrocinis de festes, actes culturals, equips esportius, entitats (de l'Associació de la Setmana Santa, per exemple), etc., de les indústries químiques, bé a l'Ajuntament o bé directament als destinataris, des de l'any 1975 en endavant. - Registre d'ingressos de l'Ajuntament de Tarragona procedent de les indústries químiques (via pressupostos, modificatius de crèdit, aprovacions al plenari?) des de l'any 1975 en endavant. - Subvencions de les indústries químiques a l'Ajuntament de Tarragona (o qualsevol entitat que el formi) des de l'any 1975 en endavant. - Manaments o registres comptables on apareguin aquestes aportacions. - Documentació on indiqui on es van destinar aquestes aportacions. L'esperit de la petició de documentació és saber les aportacions fetes per la indústria química a l'Ajuntament des de l'any 1975. Entenc que ha de ser l'Ajuntament qui sigui capaç de rastrejar i trobar aquesta mena de pagaments, doncs ha de tenir un control de la gestió dels diners que ingressa i que gasta no només en l'actualitat sinó en el passat".
3. El 5 de juliol de 2021 la persona reclamant presenta la sol·licitud següent a l'Ajuntament de Tarragona: "El 23 de juny del 2020 vaig fer una petició de Transparència sobre els ingressos de l'Ajuntament de Tarragona procedents de la indústria química (veure document adjunt). En aquella petició demanava, entre altres punts, "Registre d'ingressos de l'Ajuntament de Tarragona procedent de les indústries químiques (via pressupostos, modificatius de crèdit, aprovacions al plenari?) des de l'any 1975 en endavant". No ho he rebut. Demano els ingressos de l'Ajuntament de Tarragona procedents de les empreses de la indústria química via impostos des de l'any 1975 i fins a l'actualitat, així com altres ingressos d'aquest mateix sector per altres conceptes".
4. El 28 de juliol de 2021 el Departament de Tresoreria emet l'informe següent, a petició de l'OMAC: "En relació a la vostra sol·licitud d'informe de data 14 de juliol de 2021, relativa a

l'Assumpte indicat, us informo el següent: Segons informació que consta en el vostre expedient, l'interessat ha concretat la seva petició en el sentit que demana quins han estat els ingressos realitzats per la Indústria química provinents dels impostos municipals (IAE, IBI, Vehicles, etc), des de 1975 fins ara. En primer lloc s'ha d'indicar que es tracta d'una informació que abasta molts anys (46), la qual cosa ja suposa una tasca de recerca important. A més a més, per obtenir aquesta informació s'hauria d'identificar a cadascuna del gran nombre d'empreses que conformen el que ell anomena "Indústria química", que, a la vista de tots els anys dels que l'interessat demana informació, han sofert diversos canvis de nom i/o d'altres modificacions (tinguem en compte que a l'any 2010 es va produir el procés de segregació del terme municipal de La Canonja, que va afectar a bona part dels terrenys ocupats per dites empreses). D'acord amb el previst en l'article 31 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, un cop s'haguessin identificat totes aquestes empreses, se'ls hi hauria de concedir la corresponent audiència. Un cop realitzat aquest tràmit d'audiència, encara faltaria fer la cerca en cadascun dels padrons anuals de cadascun dels impostos municipals per extreure'n les dades de les empreses prèviament identificades, tot això tenint en compte, en el seu cas, el manifestat per dites empreses en el tràmit d'audiència concedit. La informació dels padrons anuals dels impostos dels últims anys és més accessible, ja que es troba emmagatzemada en les corresponents bases de dades, però és evident que la corresponent als anys 1975 fins molts anys posteriors únicament està disponible en paper en els arxius municipals, la qual cosa implicaria una cerca manual en cadascun dels padrons dels impostos municipals de cadascuna de les empreses esmentades. Per tot l'exposat, el procés per recavar la informació sol·licitada per l'interessat es pot considerar com una tasca complexa d'elaboració o reelaboració que, d'acord amb el previst en l'article 29 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i l'article 22.1.b) de l'Ordenança de transparència de l'Ajuntament de Tarragona, legitima la inadmissió de la sol·licitud, sens perjudici que, prèvia audiència al sol·licitant, se li pugui donar la informació de manera desglossada. En conseqüència, qui subscriu considera que procediria inadmetre la sol·licitud de l'interessat, en base a l'exposat en aquest informe, sens perjudici que se li pugui concedir un tràmit d'audiència per a què pugui concretar amb exactitud sobre quins anys, quins impostos i quines empreses demana informació".

5. L'11 d'agost de 2021 la persona reclamant presenta el següent escrit de concreció de la sol·licitud: "Vaig demanar els ingressos aconseguits per l'Ajuntament de Tarragona des de l'any 1975 i fins a l'actualitat procedents d'impostos pagats per la indústria química del municipi. En l'informe de Tresoreria es diu, a banda que la petició és molt gran (46 anys) —sí, ho és—, que caldria que aquest sol·licitant d'informació indiqués exactament quins

impostos són i quines empreses perquè moltes «han sofert diversos canvis de nom i/o d'altres modificacions». Sorpren aquesta última afirmació de Tresoreria, no per no ser veritat, que ho és, sinó pel fet que hagi de ser el reclamant qui li digui a l'Ajuntament de Tarragona quines són les empreses «del que ell [el sol·licitant] anomena "Indústria química"», tenint en compte que el consistori ha estat més de 35 anys cobrant impostos a unes empreses que ara no sap identificar. I més si es té en compte, tal com assenyala el mateix informe, que cal tenir en compte «que l'any 2010 es va produir el procés de segregació del terme municipal de La Canonja, que va afectar bona part dels terrenys ocupats per dites empreses». S'hauria d'entendre que, un cop La Canonja es va segregar de Tarragona (fa només 11 anys), els impostos que les indústries del sector químic (i d'altres) pagaven a Tarragona el van pagar, a partir d'aleshores, a La Canonja (les que estan ubicades en aquest terme municipal, evidentment). Entenc que entre els dos municipis es va fer el traspàs d'informació pertinent perquè el nou municipi passés a cobrar els impostos a les empreses en qüestió. Per tant, l'Ajuntament hauria de tenir un inventari d'empreses que ja no pagarien més impostos al consistori i ho farien a La Canonja. O les empreses químiques reben rebuts dels dos Ajuntaments? Sobre els impostos que demano, ens trobem amb la situació anterior. L'Ajuntament de Tarragona no sap quins impostos li cobra a les empreses? En la meva petició ja vaig citar-ne algun, com l'IBI, IAE, vehicles, etc. Desconec, perquè no soc un expert, si se'n cobren més. Confio que l'Ajuntament, que s'encarrega, entre moltes altres coses, de cobrar impostos als ciutadans i les empreses, sàpiga esbrinar quins impostos va cobrar durant anys a les empreses del sector químic, les més grans del municipi. Soc conscient que envio aquesta al·legació fora de termini (en el procediment d'audiència es concedien 10 dies hàbils) però ho faig perquè quedi constància”.

6. Per decret de 6 de setembre de 2021 l'Ajuntament de Tarragona inadmet la sol·licitud en els termes següents: “El 05/07/2021 el Sr. XXXXX presenta sol·licitud d'accés a la informació pública on demana els ingressos de l'Ajuntament de Tarragona procedents de les empreses de la indústria química via impostos des de l'any 1975 i fins a l'actualitat, així com altres ingressos d'aquest mateix sector per altres conceptes. El 14/07/2021 se li comunica al Sr. XXXX l'inici de l'expedient, òrgan competent i termini per resoldre. El 14/07/2021 es demana informe a la Tresoreria Municipal. El 28/07/2020 la Tresoreria Municipal, emet informe on s'indica que s'hauria d'identificar a cadascun del gran nombre d'empreses que conformen el que ell anomena “Indústria Química”, concedir tràmit d'audiència a aquestes empreses i després caldria fer la cerca de cadascun dels padrons anuals de cadascun dels impostos, considerant-se com una taxa complexa d'elaboració o reelaboració. El 28/07/2021 l'Ajuntament li trasllada a l'interessat l'informe de la Tresoreria i li dona tràmit d'audiència per al·legar i presentar els documents i justificacions que

consideri. L'11/08/2021 el Sr. XXXXX presenta escrit dins del termini d'audiència concedit. En aquest escrit no s'indica el nom de les empreses que ell anomena "Indústria Química", que ajudin a fer la recerca en cadascun dels padrons anuals, sinó que indica que l'ajuntament les hauria de tenir identificades i hauria d'esbrinar quins impostos va cobrar durant anys a les empreses del sector químic. Tampoc acota el temps per poder facilitar la recerca dins dels període 46 anys del qual vol informació. Fonaments de dret: Arts. 82 de la llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Article 29 de la Llei 19/2014 de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern. (...) Resolució 1.No admetre a tràmit la petició del Sr. XXXX on demana els ingressos de l'Ajuntament de Tarragona procedents de les empreses de la indústria química via impostos des de l'any 1975 i fins a l'actualitat, així com altres ingressos d'aquest mateix sector per altres conceptes, ja que no es disposa d'aquesta informació de la manera que la demana l'interessat agrupada per un sector concret, com tampoc està en la seva totalitat en base de dades, les dades a partir de l'any 1975 es troben en paper a l'arxiu municipal, el que comporta una tasca complexa d'elaboració i reelaboració per tal d'obtenir la informació demana".

7. La Reclamació presentada el 7 de setembre de 2021 és fonamentada en els arguments següents: "L'Ajuntament de Tarragona ha denegat la meva petició per, literalment "no es disposa d'aquesta informació de la manera que la demana l'interessat agrupada per un sector concret, com tampoc està en la seva totalitat en base de dades, les dades a partir de l'any 1975 es troben en paper a l'arxiu municipal, el que comporta una tasca complexa d'elaboració i reelaboració per tal d'obtenir la informació demana". Entenc que l'Ajuntament ha de tenir controlats els impostos que cobra a ciutadans i empreses. A més, el 2010 La Canonja es va segregar de Tarragona (la majoria de químiques estan ara en aquell terme municipal) i, per tant, s'havia d'haver fet un traspàs d'impostos. Amb això últim vull dir que l'Ajuntament de Tarragona hauria de tenir un inventari d'empreses que ja no pagarien més impostos al consistori i ho farien a La Canonja. I en aquest inventari hi hauria de constar les empreses que fins aleshores pagaven impostos i quins impostos pagaven".
8. El 10 de setembre de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Tarragona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
9. El 10 de setembre de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició

jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública.

10. El 22 de setembre de 2021 la GAIP rep l'informe municipal que, entre altres consideracions reiteratives del posicionament municipal indicat als antecedents anteriors, insisteix en el següent: "L'11/08/2021 el Sr. XXXX dins del tràmit de vista i audiència presenta escrit i no precisa quin son els noms de les empreses actuals així com el seu nom original per de podem preparar la documentació sol·licitada, ja que no existeix el concepte Indústria Química sinó que cal determinar el nom de les empreses. El Sr. XXXX es limita a dir que l'ajuntament les hauria de tenir identificades i hauria d'esbrinar quins impostos va cobrar durant anys a les empreses del sector químic. (...) Aquest Ajuntament no disposa d'aquesta informació de la manera que la demana l'interessat agrupada per un sector concret, com tampoc està en la seva totalitat en base de dades, les dades a partir de l'any 1975 es troben en paper a l'arxiu municipal, el que comporta una tasca complexa d'elaboració i reelaboració per tal d'obtenir la informació demana".

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Determinació de la informació reclamada

Segons la documentació aportada a aquest procediment per la persona reclamant, va començar demanant els ingressos obtinguts per l'Ajuntament de Tarragona, per tots els conceptes, des de l'any 1975 fins a l'actualitat (antecedents 2 i 3). Una posterior concreció, reflectida als antecedents 4 i 5, redueix l'àmbit material de la informació sol·licitada als ingressos municipals procedents únicament d'impostos, i aquest és precisament l'únic objecte al qual es refereix la persona reclamant al formular la Reclamació (antecedent 7).

Per tant, la informació demanada en aquest procediment de reclamació és la relativa als ingressos obtinguts per l'Ajuntament de Tarragona, en concepte d'impostos procedents de les indústries químiques, des de l'any 1975 fins a l'actualitat.

3. Sobre l'admissibilitat de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació

L'Ajuntament de Tarragona inadmet la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació perquè considera que per poder facilitar la informació sol·licitada caldria dur a terme una tasca complexa d'elaboració, supòsit que l'article 21.1.b LTAIPBG defineix com una causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública. La concurrència d'aquesta causa d'inadmissibilitat és argumentada per l'Ajuntament sobre la base de les consideracions següents: (i) malgrat els requeriments, la persona reclamant "no precisa quins son els noms de les empreses actuals així com el seu nom original per què podem preparar la documentació sol·licitada, ja que no existeix el concepte Indústria Química sinó que cal determinar el nom de les empreses"; (ii) "es tracta d'una informació que abasta molts anys (46), la qual cosa ja suposa una tasca de recerca important (...) a la vista de tots els anys dels que l'interessat demana informació, han sofert diversos canvis de nom i/o d'altres modificacions (tinguem en compte que a l'any 2010 es va produir el procés de segregació del terme municipal de La Canonja, que va afectar a bona part dels terrenys ocupats per dites empreses)"; (iii) "un cop s'haguessin identificat totes aquestes empreses, se'ls hi hauria de concedir la corresponent audiència"; (iv) "un cop realitzat aquest tràmit d'audiència, encara faltaria fer la cerca en cadascun dels padrons anuals de cadascun dels impostos municipals per extreure'n les dades de les empreses prèviament identificades (...). La informació dels padrons anuals dels impostos dels últims anys és més accessible, ja que es troba emmagatzemada en les corresponents bases de dades, però és evident que la corresponent als anys 1975 fins molts anys posteriors únicament està disponible en paper en els arxius municipals, la qual cosa implicaria una cerca manual en cadascun dels padrons dels impostos municipals de cadascuna de les empreses esmentades". Es valora tot seguit la consistència dels arguments indicats, als efectes d'acreditar la concurrència de la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de la tasca complexa d'elaboració (article 29.1.b LTAIPBG).

En primer lloc, el nom de les empreses del sector químic, no per facilitar-lo a la persona reclamant, que no l'ha demanat, sinó als efectes de sumar el que paguen al padró de cada impost municipal, és una informació que sens dubte es troba en poder de l'Ajuntament, i que aquest pot obtenir segurament sense especial complexitat, al menys en el cas de les obligades a l'Impost d'Activitats Econòmiques, especialment des de l'any que l'Ajuntament té informatitzada la gestió d'aquest impost. El concepte "Indústria química" és una de les agrupacions de la classificació de l'IAE (la número 25), segons el Reial Decret Legislatiu 1175/1990, i si la persona reclamant demana a l'Ajuntament els ingressos fiscals provinents de la indústria química, està més que justificat assimilar aquest concepte al que utilitza l'IAE, que es basa precisament en la classificació de les activitats econòmiques.

En segon lloc, si bé és probable que tingui raó l'Ajuntament quan considera que obtenir de la seva pròpia informació la relació de les indústries químiques que li han pagat impostos des de l'any 1975 fins a l'actualitat (perquè durant la major part d'aquest període les dades pertinents no estan informatitzades; perquè l'IAE comença a ser aplicat l'any 1992, substituint la Llicència Fiscal, que tenia una regulació diferent; perquè el cens tributari de Tarragona ha canviat substancialment amb la segregació de la Canonja, i probablement per altres motius) constitueix una tasca complexa, aquesta complexitat sens dubte es dilueix si la sol·licitud és acotada al període dels darrers anys, concretament a aquells en els que l'Ajuntament té computeritzada la informació dels seus tributs.

En tercer lloc, i a diferència del que al·lega l'Ajuntament, no cal fer trasllat de la sol·licitud a les empreses afectades, perquè pròpiament no hi ha empreses afectades. La sol·licitud i la Reclamació es refereixen sempre a "la indústria química" o a "les empreses o les indústries químiques", en general. En cap moment la persona reclamant demana els impostos pagats a l'Ajuntament per cada una de les indústries químiques, i si en algun moment en cita alguna és a títol d'exemple. També és evident que l'Ajuntament interpreta que la sol·licitud demana els ingressos tributaris que provenen d'aquest sector industrial, i no els de cap empresa en concret, ja que en aquest cas sens dubte hauria invocat el límit legal establert per l'article 95 de la Llei general tributària, que impedeix divulgar dades fiscals dels obligats tributaris. Doncs bé, si la informació fiscal sol·licitada és genèrica i no inclou dades que identifiquen les empreses que paguen els impostos municipals, sinó només la suma d'allò recaptat per cada impost, pròpiament no hi ha empreses afectades, i per tant és innecessari el tràmit de consulta regulat per l'article 31 LTAIPBG.

Finalment, el mateix Ajuntament ha indicat en les aportacions fetes a aquest procediment que "la informació dels padrons anuals dels impostos dels últims anys és més accessible, ja que es troba emmagatzemada en les corresponents bases de dades". Per tant, si s'acota l'àmbit temporal de la sol·licitud al de la vigència de la informatització de la gestió dels impostos municipals, un cop determinades les indústries químiques, saber el que cotitza la suma d'elles a cada un dels tributs municipals és una operació que no requereix cap tasca complexa per part de l'Ajuntament.

En definitiva, sembla consistent l'argument municipal en el sentit que determinar, any a any i des de 1975 cada una de les empreses que han de ser considerades indústries químiques als efectes de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i, tot seguit, cercar allò que cada una d'aquestes indústries ha pagat a l'Ajuntament, any a any i per cada tribut municipal, és una tasca complexa, si s'ha de fer manualment i consultant els arxius en paper, de cada any i de cada tribut municipal, i més si hom té en compte que la llista d'empreses segurament serà canviant (en 46 anys hi deu haver hagut diverses altes i baixes i canvis de nom), han canviat

alguns tributs clau per determinar-les (l'antiga Llicència Fiscal va donar pas a l'IAE el 1992) i s'ha alterat significativament el mateix terme municipal de Tarragona en aquest període. Es tracta d'una tasca, a més, que ha de fer personal municipal qualificat que ha de garantir la responsabilitat de respectar la confidencialitat d'aquesta informació associada el nom de cada empresa.

Ara bé, la mateixa tasca deixa de ser complexa si l'àmbit temporal es redueix fins a coincidir amb el lapse de temps dels darrers anys, en els que la informació sol·licitada està computeritzada, de manera que l'Ajuntament pot obtenir sense un esforç desproporcionat tant la denominació de cada una de les indústries químiques, com les quantitats abonades per la suma de totes elles per cada un dels tributs municipals.

L'article 25.1 LTAIPBG estableix que "si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades". Aquest criteri legal és perfectament aplicable, per analogia, a les causes d'inadmissibilitat, que també operen amb conseqüències similars a les dels límits legals, és a dir, poden impedir l'accés a informació pública. Doncs bé, si la concurrència de la causa d'inadmissibilitat de la tasca complexa d'elaboració invocada per l'Ajuntament s'acredita únicament en relació amb el llarg període d'informació sol·licitada mancada d'informatització, i deixa d'operar en els exercicis fiscals en els que la informació sol·licitada ha estat computeritzada per l'Ajuntament de Tarragona, la seva aplicació, d'acord amb un principi elemental de proporcionalitat, ha d'atendre al mateix criteri d'accés parcial que l'article 25 LTAIPBG propugna per a la informació afectada per límits legals, de manera que resulta justificada la inadmissió municipal de la sol·licitud únicament en relació amb aquells anys que requereixen efectivament una tasca complexa per elaborar la informació sol·licitada, i és exigible l'admissió i tramitació de la sol·licitud en relació amb els darrers exercicis en els que la informatització dels tributs fa que la tasca requerida per facilitar la informació sol·licitada deixa de ser complexa.

En atenció a les anteriors consideracions, és procedent estimar parcialment la Reclamació i declarar el dret de la persona reclamant a l'admissió parcial de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació, en relació amb els exercicis fiscals dels quals l'Ajuntament de Tarragona té computeritzada la informació necessària per atendre la sol·licitud, sens perjudici de la inadmissibilitat de la sol·licitud en relació amb els exercicis anteriors, per la concurrència de la causa de tasca complexa d'elaboració.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 30 de setembre de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 760/2021 i declarar el dret de la persona reclamant a l'admissió parcial de la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació, en relació amb els exercicis fiscals dels quals l'Ajuntament de Tarragona té computeritzada la informació necessària per atendre la sol·licitud.
2. Desestimar parcialment la Reclamació 760/2021, en relació amb la part de la sol·licitud que demana informació d'exercicis anteriors i que l'Ajuntament no té computeritzada, per la concurrència de la causa de tasca complexa d'elaboració.

3. Requerir a l'Ajuntament de Tarragona que admeti a tràmit i tramiti la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació, amb l'abast temporal indicat pels apartats anteriors, dins del termini màxim de quinze dies.
4. Anular parcialment el decret de 6 de setembre de 2021 (antecedent 6), en allò que s'oposa als apartats 1 i 3.
5. Requerir a l'Ajuntament de Tarragona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
6. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
7. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 760/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA